ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ

Αναμνήσεις



50

ΧΡΟΝΙΑ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Α Φ Ι Ε Ρ Ω Μ Α

1996

ΜΕ ΤΙΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ ΕΥΧΕΣ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΔΗΜΗΤΣΑΝΙΤΩΝ

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Πριν από 50 χρόνια, ανήσυχοι και πρωτοπόροι συμπατριώτες, ένοιωσαν την ανάγκη να ενώσουν, κάτω από τη σκέπη του Αγίου της Πατρίδας μας Εθνομάρτυρος, όλους τους Δημητσανίτες της Αθήνας και του Πειραιά, ιδρύοντας για τον σκοπό αυτό την Αδελφότητα Δημητσανιτών Αθηνών και Πειραιώς «Γρηγόριος ο Ε'».

Πολλοί, ίσως, να αναρωτώνται τι ήταν εκείνο που ώθησε αυτούς τους ένθερμους Δημητσανίτες να ιδρύσουν την Αδελφότητα, της οποίας τα πεντηκοστά γενέθλια γιορτάστηκαν με πολιτιστικές εκδηλώσεις της Αδελφότητας τον Αύγουστο στη Δημητσάνα.

Ένας από τους ιδιαίτερους λόγους υπήρξε, αναμφισβήτητα, η σύγκριση της ειδυλλιακής ζωής της Ελληνικής Υπαίθρου μ' εκείνη των Αθηνών και των άλλων μεγάλων πόλεων.

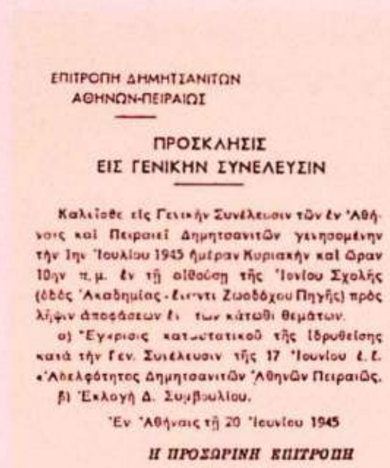
Στο χωριό του ο άνθρωπος είχε με τους συνανθρώπους του ψυχική επαφή. Είχε συγγενείς και φίλους κι αγαπημένα πρόσωπα, είχε ήθη και έθιμα.

Ενοιωθε το χρόνο να κυλάει γεμάτος και ουσιαστικός, με τις γιορτές και τα πανηγύρια, τις χαρές και τις λύπες των συμπατριωτών του και τις δουλειές της κάθε εποχής. Στην πόλη, όπου μετακόμισε, ένοιωσε μονοτονία και μοναξιά. Πολύς ο κόσμος εκεί, αλλά όπως γράφει ο ποιητής, «έρημοι βουβοί είναι οι δρόμοι...».

Και τότε ήρθε η νοσταλγία: Νάμαστε στην πατρίδα μας!..

Νάμαστε, λοιπόν, στην πατρίδα, έλεγαν... Ο γυρισμός, όμως, δεν είναι εύκολος. Η σκληρή πραγματικότητα προσγειώνει καταπνίγοντας κάθε συναισθηματισμό.

Και η λύση; Η λύση ήταν να κάνουν ένα ομοίωμα της ζωής της πατρίδας τους, ιδρύοντας ένα Σύλλογο, μία Αδελφότητα, στις εκδηλώσεις της οποίας θα αντάμωναν οι συμπατριώτες, θα μιλούσαν τη γλώσσα τους, θα αναβίωναν κάποια από τα έθιμά τους, θα θυμόνταν τα παλιά μ' άλλα λόγια θα είχαν την ψευδαίσθηση, ότι ξαναβρίσκονταν στον τόπο τους.



ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΗΤΣΑΝΙΤΩΝ
ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ
ΕΙΣ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

Καλείσθε εις Γενικήν Συνέλευσιν των εν Αθήναις και Πειραιεί Δημητσανιτών γεινησομένην την 1ην Ιουλίου 1945 ημέραν Κυριακήν και Ώραν 10ην π.μ. εν τη αιθούσει της Ιονίου Σχολής (όδός Ακαδημίας - έναντι Ζωοδόχου Πηγής) προς λήψιν αποφάσεων επί των κάτωθι θεμάτων.

α) Έγκρισις καταστατικού της Ιδρυθείσης κατά την Γεν. Συνέλευσιν της 17 Ιουνίου ε.έ. «Αδελφότητος Δημητσανιτών Αθηνών Πειραιώς.

β) Εκλογή Δ. Συμβουλίου.

Εν Αθήναις τη 20 Ιουνίου 1945

Η ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Η Γεν. Συνέλευσις της 17ης Ιουνίου ε.έ. ώρισε να συνέλθη νέα Γεν. Συνέλευσις την 1ην Ιουλίου 1945 ήμέραν Κυριακήν και ώραν 10ην π.μ. εν τη αιθούσει της Ιονίου Σχολής (έδρα Ακαδημίας.—Έναντι της Ζωοδόχου Πηγής) μέ θέματα από γενικήν ή σχολικήν. Μέ τό σημείωμα αύτό επιθυμούμε νά υπενθυμίσωμε τή μεγάλη σημασία πού έχει ή Γενική Συνέλευσις της 1ης Ιουλίου ε.έ. Τώρα μάς καλεί ή πατρίδα μας Δημητσάνα, πού περνά κρισιμες ήμέρες. Ο πόλεμος, ή Κατοχή καί ή δικαιοσύνη θεωροῦν δέν καμε ζητήσεις. Είναι άνάγκη νά βοηθήσωμε στήν άνόρθωσι τών άρχαίων καί ν' άναπτερώσωμε στή φωνή της δημητσάνας, πού κάθε ήμέρα μάς στέλλει άγωνιώδεις έκκλήσεις. Στή Γεν. Συνέλευση της 17ης Ιουνίου ε.έ. έκλήθησαν άπουσιάσεις ή θέλησες καί ή πρόθυμία είναι τών συμπολιτών νά προσφέρουν τή βοήθειά τους πρός τήν πατρίδα μας, πού έταιμάζει καί νά έργασθούν γιά τό καλό της. Η Προσωρινή Επιτροπή γίνεται διαρκώς τών πληροφοριών αύτών σ' όλους τούς Δημητσανίτες καί τούς προσκαλεί νά προσέλθουν στή Γενική Συνέλευση της 1ης Ιουλίου ε.έ. έκκλησίαστες στή φωνή της πατρίδος, πού σπαργάνωνε κάτω άπό τήν πίεση σκληρών έποχών καί δυσκόλων προβλημάτων. Άς άκουσθούμε μιά ὅλοι τής Κοινότης γιά τά Δημητσάνα. Τό χρέος είναι ίερό.

Η ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ήταν ένα σωσίβιο να αρπαχτούν, να νοιώσουν ότι κάπου έχουν τις ρίζες τους, να σώσουν την προσωπικότητά τους στην απρόσωπη πόλη όπου κατοικούσαν, να γλυτώσουν από την αβάσταχτη μοναξιά της πολυκοσμίας.

Ομως, η νοσταλγία και η μοναξιά δεν ήταν η μόνη αιτία που ανάγκασε αυτούς τους υπέροχους Δημητσανίτες να ιδρύσουν την Αδελφότητα. Ηταν κυρίως η μεγάλη τους αγάπη προς την πατρίδα τους, την Δημητσάνα.

Μόλις είχε τελειώσει ο φοβερός Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος, που είχε αφήσει στη Χώρα μας τεράστιες καταστροφές. Είχαν περάσει οι βάρβαροι απ' αυτήν και δεν είχαν αφήσει τίποτε όρθιο.

Με το δίκτυο της υδρεύσεως και της ηλεκτροδοτήσεως καταστραμμένο, με σοβαρές ζημιές στα Εκπαιδευτικά της Ιδρύματα, με τα χωράφια της, λόγω και του εμφυλίου πολέμου που επακολούθησε της γερμανικής κατοχής, ακαλλιέργητα, την κτηνοτροφία της αποδεκατισμένη, η Δημητσάνα είχε ανάγκη βοήθειας.

Και σαν να μην της έφταναν όλα τα πιο πάνω αναφερόμενα, η Δημητσάνα είχε και την επιπλέον φροντίδα στεγάσεως, ενισχύσεως σε τρόφιμα και ρουχισμό των υπερχιλίων προσφύγων που την είχαν κατακλύσει.

Το κράτος, από μόνο του, αδυνατούσε να αντιμετωπίσει αυτήν την κατάσταση. Επρεπε, λοιπόν, και κάποιοι άλλοι να βοηθήσουν με χρήματα και προσωπική εργασία.

Κι αυτοί, οι κάποιοι άλλοι, ήσαν οι φιλοπάτριδες αυτοί Δημητσανίτες, οι οποίοι, αντί να ασχοληθούν με τα δικά τους προβλήματα, μια και αυτοί είχαν υποστεί τις συνέπειες της γερμανικής κατοχής, εθεώρησαν «χρέος ιερό» να απασχοληθούν πρώτα με τα προβλήματα της ιδιαίτερής τους πατρίδας.

Η νοσταλγία, λοιπόν, της πατρίδας και ο πόθος τους να ανορθωθεί το συντομότερο δυνατό από τα δεινά που άφησαν πίσω τους η Κατοχή κι ο Διχασμός, οδήγησαν αυτούς τους πατριώτες την Κυριακή, 17 Ιουνίου 1945, στις 10 το πρωί, στην αίθουσα της Ιονίου Σχολής, επί της οδού Ακαδημίας – έναντι της Ζωοδόχου Πηγής – να ιδρύσουν την Αδελφότητα Δημητσανιτών, η οποία πολλά προσέφερε στη φιλτάτη μας πατρίδα, τη Δημητσάνα. Εδώ δεν είναι δυνατόν να απαριθμηθούν όλα.

Ομως, η Αδελφότητα:

Βοήθησε στην καλύτερη ύδρευση της πόλης, στην ομαλή λειτουργία των Εκπαιδευτικών της Ιδρυμάτων, στην ανέγερση του Τουριστικού Περιπτέρου και του Ξενοδοχείου, στη λειτουργία της Μαθητικής Εστίας, στην πίεση για κρατικές επιχορηγήσεις, στην ίδρυση της Παγγορτυνιακής Ενωσης.

Ελάχιστα δείγματα προσφοράς της Αδελφότητας είναι: Ο εξωραϊσμός της εισόδου και εξόδου της πόλεως, η διαμόρφωση και αξιοποίηση των χώρων του Αη-Γιάννη, του ανδριάντα του Π. Πατρών Γερμανού στην Καλλιθέα και του Ρολογιού.

Αξιοσημείωτες πρωτοβουλίες, είναι και η κατ' έτος έκδοση του Ημερολογίου της Αδελφότητας με Δημητσανίτικα θέματα, καθώς και η διοργάνωση, δυο φορές το χρόνο, επισκέψεων κλιμακίου γιατρών, που γίνονται αφορμή να σωθούν ζωές συμπατριωτών μας.

Το γεγονός, επίσης, ότι η Αδελφότητα λίγους μήνες πριν γιόρτασε στη Δημητσάνα με επισημότητα τα πενήντα της χρόνια, ότι η εφημερίδα της χτυπάει σχεδόν κάθε μήνα την πόρτα των απανταχού της γης ευρισκομένων Δημητσανιτών, ότι διαθέτει, χάρις εις την φιλοπατρία του νυν Προέδρου της Τάκη Κουστένη, μια από τις καλύτερες αίθουσες Συλλόγων, ότι μπορεί να υπερασπίζεται με δυναμισμό τα δικαιώματα της ιστορικής μας πατρίδας και να δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την εκτέλεση μεγάλων έργων από κρατικούς φορείς, όπως για το Υπαίθριο Μουσείο Υδροκίνησης, τους Ξενώνες και το Κτίριο του ΟΤΕ, να πραγματοποιεί πολιτιστικές εκδηλώσεις και να παίρνει πλήθος άλλων σημαντικών πρωτοβουλιών σημαίνει πως ο σκοπός της ίδρυσής της πέτυχε απολύτως.

Με την τέλεση της Θείας Λειτουργίας και την Αρτοκλασία στις 13 Αυγούστου 1995 στον Ιερό Ναό της Αγίας Κυριακής χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου κ.κ. Θεοφίλου, παρουσία του Δημάρχου Δημητσάνας Σπύρου Μαλεβίτη, πολλών επισήμων και πλήθους κόσμου, το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας θέλησε να εκφράσει την αγάπη του και τον θαυμασμό του προς όλους εκείνους τους συμπατριώτες μας, που μέσα σ' αυτές τις πέντε δεκαετίες, ένωσαν τις δυνάμεις τους και βάδισαν, χέρι - χέρι, βασιζόμενοι στον πατριωτισμό αυτού του υπέροχου Δημητσανίτικου Λαού και στη βοήθεια των Αγίων της Πατρίδας τους.

Με τις ίδιες εκδηλώσεις το Δ.Σ. θέλησε, τέλος, να τονίσει την ευγνωμοσύνη που οφείλουμε σ' εκείνους, οι οποίοι πριν από 50 χρόνια, με την υπογραφή τους, συνέχισαν να γράφουν την **Ιστορία της Αδελφότητας Δημητσανιτών «Γρηγόριος ο Ε'».**

Βασίλης Σκολαρίκος



Θεμέλιος λίθος του Ξενοδοχείου «Δημητσάνα», Οκτώβριος 1968.



ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΗΜΗΤΣΑΝΙΤΩΝ
"ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο Ε',,
(ΕΓΚΡΙΘΕΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 11467 ΤΟΥ 1930 ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΠΡΩΤΟΔ. ΑΘΗΝΩΝ)
ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΝ κ.λ.π.

Πειρά! Ἐπιτυχίαν μόνην προσφυγή, μή ζητεῖς τά συνειλῆς.
Τά σοφόν καί κλεινόν δπωμά των ἐπί λίθων ἄριστ τά χαμεύνας

«Οἱ Ἀρκάδες διακρίνονται τό πάλαι διά τοῦ ἄμφον βίου καί τοῦ αἰσθήματος τοῦ βοηθεῖν τούς ἀδυνάτους».

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ ΑΝΔΡ. Β. ΠΑΣΧΑ
1933



"Ἐν τῇ ἑνώσει ἡ δύναμις"

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΗΜΗΤΣΑΝΙΤΩΝ.

Περί ὥραν 8 ½ μ. μ. τῆς 21 Ἰουλίου 1930 ἐν Ἀθήναις καί ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, μετά τήν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῶν πρακτικῶν ἐγκρίσεως τῆς Ἀδελφότητος καί τήν ἔγκρισιν τοῦ Καταστατικοῦ, ὁ Πρόεδρος κ. Ἀνδρ. Β. Πάσχος δίδει τόν λόγον εἰς τόν Γεν. Γραμματέα κ. Μιχ. Στεφ. Παναγιωτόπουλον, ὅστις ἔλαβε τό ἀκόλουθον:

Ἀγαπητοί Συμπατριῶται,

«Ἡ Εὐγνωμοσύνη εἶναι ἀρετή καί ἐξοχή Ἑλλήνων».

Πρός τήν ἱστορίαν μας Πατρίδα, ἐν ᾗ τό παρόν εὕρομεν τήν ρίζαν τοῦ ἰδίου καί ἐδιδάχθημεν τά πρῶτα γράμματα, ὀφείλομεν εὐγνωμοσύνην καί ἔχομεν ὑποχρέωσιν ν' ἀποδείξωμεν μετ' ἀκριβείας εἰς τά γενόμενα τῆς γενετείρας μας εὐεργέτας. Διά ἔτους, ἀφορμή εὐκαιρίας ἡ συμπλήρωσις τῶν ἐν τῇ ἐνότητι ἑνώσεων ἀπαθανάτισε παρ' ἡμῖν μέλλον τελειόφοιτος, δέν τοῦ ἐπιτρέψαμεν εἰς τήν σύστασιν τῆς Ἀδελφότητος τῶν ἀπανταχοῦ Δημητσανιτῶν, εἰσκόντες εἰς τήν συνεταιρικήν ὡραν ἐνός δαιμόνιου νοῦν τῆς γῆς τοῦ τόπου μας γενοῦς, καθ' ὅλον ἀκμαιοτατόν συνειλῆφαν καί ἐνεδρεῦον, καθ' ὅσον τηρεῖται ἐμέν γνωστόν ὅτι Πλείστη τούτου ἡ ἐπιφορά τοῦ Πατρός ἀπό ἐμπνεύσεως ἀπό ἐπιτυχίαν τῶν ἀπανταχοῦ ἀδελφῶν τῆς συνεταιρικῆς τοῦ ἔθνους μας κλίσεως, ὡς ἐκείνου ἡ ἀπό τῆς ἱδρύσεως ἐν Δημητσάνῃ ἐρημοτάτης πρός Πελοποννήσου ἐγκύπτου τοῦ ἔτους τοιαύτης καί ἀνεγέρσεως Πανεπιστημίου πρός παράδοσιν τῶν ἀπανταχοῦ πρός ἐγκύκλιον καί τῶν ἐνδόξων ἐν γένει κατά τό ἐπιδεκτικόν ἐν τῷ Καταστατικῷ τῆς Ἀδελφότη-

τος ἐκτιθέμενα. Νῦν δέ παρελθόντα ἔτη τοῦ νά τοιοῦτο ἐδυνατόμεθα ἐπιτύχωμεν ἐπί ἡμῶν αὐτούς, ἐν τῷ μέτρῳ βέβαια τῶν δυνάμεών μας, ἐξαιρέτου ἡ τελεία τῶν σκοπῶν, οὓς καλεῖται ἡ Ἀδελφότης μας νά ἐπιτύχῃ, ἐπιτυγχάνῃ ἀπαντήθωμεν ὑφ' ἡμῶν ἅπαντα καί πᾶσαν ἡ Δημητσάνα μας, ἥτις ἐπί τοσοῦτον διαπρεπῆ ἐν τῷ παρελθόντι δράν τήν πατριωτικήν καί ἐκκλησίαν τῶν τέκνων της σταδιοδρομίαν, ἀνυπόκριτον καί ἄλλους ἄνδρας, ὡς ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος, τό ἐκούσιον θῦμα τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 21, ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός, ὁ πρῶτος αἴσιος Ἐθνεγέρτης, ὁ ἀναστάσας ἐν Ἁγίᾳ Λαύρᾳ τήν σημαίαν τῆς Ἐλευθερίας καί τόσοι ἄλλοι Ἀρχηγέτες καί Φιλόσοφοι, πλεῖστοι τῶν ἐπωνύμων ἐπί Τουρκοκρατίας κατέβαν τούς καλλιτέρους τῆς Ἐκκλησίας Θρόνους, τῶν Ἱεροσολύμων, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῶν Ἰωαννίνων, τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς Νικομηδείας καί ἄλλων, τῆς δέ Τουρκικῆς Πολιτείας τάς ἀνωτέρας θέσεις. Ἐπί Αὐτοκράτορος Νικηφόρου Φωκᾶ ἡ Δημητσάνα παρήγαγεν ἄνδρα ἰσόκυρις μορφωμένον, ὅστις προελήφθη εἰς Πρωτοσπαθηνῆς (Πρωθυπουργός) τοῦ Μεγάλου ἐκείνου Αὐτοκράτορος καί ἔτους τῷ 963 μ.Χ. τήν Ἱεράν Μονήν Φιλοσόφου, ἄλλον πέραν τῆς πατρίδος μας, ἥτις ἐπῆρεν ὁ τελευταῖος φόρος τῆς τῶν Ἱλιοστεφῶν ἐκπολέμου ἐπί Τουρκοκρατίας, ἐπί Πατριαρχίων τῶν ἐπιλάμπων, ἐπί τῆς ἐπαυξήσεως τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας, ἀναδείξασα πλείστους ἐπιφανεστάτους φιλικούς, ὡς τόν ποιητήν Ἀνθρούσσαν, τούς Σκιλιτσαναίους, τόν Παπαδιαμαντόπουλον, τόν μεγάλον μάρτυρα τῆς Ὀρθοδοξίας καί τοῦ Ἐθνικοῦ Γρηγόριον τόν Ε', ἐπί τῆς σελίδων τοῦ ὁποίου ἐτέθη ἡ Ἀδελφότης μας καί ἡ τύχη τον ἄς βαθεῖαν πάντας ἡμᾶς πρός τό καλόν μας καί τό τοιοῦτον τῆς ἀρχαιρίζ μας πατρίδος διά τῆς εὐοδώσεως τῶν σκοπῶν τῆς Ἀδελφότητός μας. Γένοιτο.



ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΗΜΗΤΣΑΝΙΤΩΝ
"ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο Ε',,
(ΕΓΚΡΙΘΕΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 11467 ΤΟΥ 1930 ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΠΡΩΤΟΔ. ΑΘΗΝΩΝ)
ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΝ κ.λ.π.

Πειρά! Ἐπιτυχίαν μόνην προσφυγή, μή ζητεῖς τά συνειλῆς.
Τά σοφόν καί κλεινόν δπωμά των ἐπί λίθων ἄριστ τά χαμεύνας

«Οἱ Ἀρκάδες διακρίνονται τό πάλαι διά τοῦ ἄμφον βίου καί τοῦ αἰσθήματος τοῦ βοηθεῖν τούς ἀδυνάτους».

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΥΠΟΙΣ ΑΝΔΡ. Β. ΠΑΣΧΑ
1933

Πρακτικόν ἱδρύσεως τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀδελφότητος τῶν ἀπανταχοῦ Δημητσανιτῶν ὑπό τόν τίτλον «Ἅγ. Γρηγόριος ὁ ἐκ Δημητσάνης».

Γενομένης ἐν Ἀθήναις τήν 21 Ἰουλίου 1930 ἡμέραν Δευτέραν καί ὥραν 8ην μ. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας Συνελεύσεως, καθ' ἣν περί τούτου γενικῆς προελέξεως, συντεθείσης δημοσιεύσεως ἐν ταῖς ἐφημερίσι Ἀθηνῶν τήν 20 Ἰουλίου 1930 καί γνωστοποιήσεως τῆς προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς μέ ὅλα τήν ἐγκρισιν τοῦ καταρτισθέντος Καταστατικοῦ τῆς Ἀδελφότητος καί λοιπῶν σχετικῶν, ἐξετέθησαν τά ἑπόμενα:

Ἄρχεται ἡ συνεδρίασις τῆς Συνελεύσεως τήν ὁρισθεῖσαν ὥραν 8 μ.μ. τῆς 21 Ἰουλίου 1930, παρισταμένων δέκα ἑπτά (17) μελῶν ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ προσωρινοῦ Προέδρου κ. Ἀνδρέου Β. Πάσχα, τοῦ δέ κ. Μιχ. Παναγιωτοπούλου τηροῦντος τά πρακτικά, τῇ προνοίᾳ τοῦ προσωρινοῦ Προέδρου, ὅστις ὥρισεν αὐτόν προσωρινόν Γραμματέα. Ἀναλούθως ἀναγινώσκεται κατ' ὄρθρον μεγαλοφώνως καί ἐνωρίτερον τό Καταστατικόν, ἐκπονηθέν ὑπό τοῦ κ. Μιχ. Παναγιωτοπούλου καί ὑπό τῆς προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς, βελτιωθέν ὡς τοῦτο ἀνεγνώσθη. Κατά τήν ἀνάγνωσιν γίνονται ὀλίγιστοι προσθῆκαι καί τροποποιήσεις ἐπί τοῦ σχεδίου τοῦ Καταστατικοῦ καί ἐν τέλει γίνεται τοῦτο ἐξ ὁλοψήφου ἀποδεκτόν καί ψηφίζεται ὡς ἔχει ὑπό τῆς παρούσης Συνελεύσεως. Συνελθούσης τῆς τοιαύτης ψηφίσεως ἡ Συνέλευσις δίδει ἐντολήν εἰς τόν ἐριαθέντα ἐκ' αὐτῆς Πρόεδρον νά μεριμνήσῃ διά τήν ὑποβολήν τοῦ ψηφισθέντος ἤδη Καταστατικοῦ εἰς τό ἁρμόδιον Πρωτοδικεῖον διά τοῦ κ. Μιχ. Παναγιωτοπούλου, διαγράφου, Γραμματέως τῆς Ἀδελφότητος, πρός ἐγγραφήν του καί ἀναγνώρισιν τοῦ Σωματείου κατά Νόμον καί ἐνεργόνους τῷ Καταστατικῷ του. Ἔφ' ᾧ συνετάγη τό παρόν καί ὑπεγράφη ὡς ἕπεται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος
ΑΝΔΡ. Β. ΠΑΣΧΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεύς
Μ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Τάσος Χρ. Χρυσοξέργης, Διαμ. Κάντζας, Ἰω. Τσεδρος, Σπυρ. Σαργένοπουλος, Χαρίλ. Μπαλάνος, Μιλ. Β. Μπαμπινιώτης, Πρακέδιος Ν. Γαβριηλᾶ (Σκυροπούλου 12), Ἰω. Νικητόπουλος, Κ. Κουτσούκος (Φιλοσόφου 11), Βασ. Π. Καζάκος (Ἁγ. Κωνσταντίνου 6), Φ. Μπέρης, Γ. Οἰκονομόπουλος (Ἀναξάγορα 6), Ἀλ. Σπυρ. Μαλούχος, Ἰω. Π. Ρηγόπουλος, Χαρίλ. Παπακυριακόπουλος, Εὐθ. Σ. Παναγιωτόπουλος.

Ταῖς ἱεραῖς Σκιαῖς

τῶν ἐν τῇ γενετείρᾳ καί ὅπου τῆς ὑφηλίου ἀναπαυθέντων ἀνά τούς αἰῶνας καί μέχρις ἡμῶν Συμπολιτῶν «Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀδελφότης τῶν ἀπανταχοῦ Δημητσανιτῶν» ἀφιεροῖ τό παρόν Καταστατικόν,

οὐ μήν ἀλλά

καί εἰς τῆς ἐνεστώσης γενεᾶς τήν Νεολαίαν, πρός τάς στιβαράς τῆς ὁποίας χεῖρας παραδίδουσα τοῦτο, εὔχεται αὐτῇ καί ἐλπίζει ὅπως συστηματικῶς καί διηνεκῶς ἔργοις καί οὐχί προγονικῇ εὐκλείᾳ, ἐσαεί ἀπολογῆται, ἵνα οὕτω καί τῶν ἐπερχομένων γενεῶν ἡ Νεολαία, συνεχίζουσα, ἐπιδεικνύῃ τοῖς πᾶσιν ὡς ἱερόν, καί ὡς ἀγλάϊσμα τῆς τε Ἑλλ. τοῦ 1821 Ἐπαναστάσεως καί πρό αὐτῆς οὐκ ὀλίγων αἰώνων τόν τηλαυγῆ ὁρίζοντα τῆς ἀσυγκρίτου καί ἐνδόξου Δημητσάνης, ἥτις καί ἅγιον ὄρος τῆς Πελοποννήσου ἐκλήθη.

(Ἀθήνησι 1933)

Ημερολογιακά...

Πριν πενήντα χρόνια ξεκίνησε η τελευταία περίοδος της Αδελφότητας, αυτή που γιορτάσαμε.

Ομως, η προϊστορία της Αδελφότητας των απανταχού Δημητσανιτών «Γρηγόριος ο Ε'» βρίσκεται στην αρχική της ίδρυση, της οποίας το καταστατικό εγκρίθηκε από το Πρωτοδικείο Αθηνών το έτος 1930.

Αρα, το σωστό ίσως θα ήταν να γιορτάσουμε, τώρα, τη συμπλήρωση 65 ετών από τη σύσταση της πρώτης Αδελφότητας.

Παρόλα αυτά, το πνεύμα της Αδελφότητας και η εφαρμογή του μεταξύ των Δημητσανιτών και ιδίως το έμπρακτο ενδιαφέρον των συμπατριωτών για τη γενέτειρά τους, όπως αυτό εξακολουθεί να εκδηλώνεται, έχει τις ρίζες του βαθύτερα και από την χιλιετία της Μονής Φιλοσόφου.

Το ιδανικό της Αδελφότητας φαντάζει στη Δημητσάνα με τα λαμπρά έργα των μεγάλων της ευεργετών.

Την ώρα αυτή της αδελφότητας σημαίνει και το Ρολόι στη Δημητσάνα - καμπάνα, που καλεί, κάθε μισή ώρα, σε σύναξη μνήμης την «Πόλη του Φωτός και των Θυσιών».

Και είναι όλοι οι σύνδεσμοι άξιοι ξεχωριστής μνείας: Σύνδεσμοι δημοτών Δημητσάνας, Γορτυνίων και Αρκαδικοί, στην Ελλάδα, στην Αμερική και σ' όλον τον κόσμο.

Η γιορτή είναι μεγάλη.

Μεγαλύτερη όμως είναι η Δημητσάνα, όπως δείχνουν οι παλιές ψωτογραφίες και τα ιστορικά καταστατικά - αληθινή Βίβλος (αλλά και σκυτάλη) για τους νεότερους.

Αδελφότητα Δημητσανιτών

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ ΔΗΜΗΤΣΑΝΙΤΩΝ

(Κατά χρονολογική σειρά ιδρύσεως)

1. «Αδελφότης του Δήμου Δημητσάνας»: 1890-1900. Εδρα, η Πάτρα
2. «Σύνδεσμος Δημοτών Δημητσάνας»: 1901-1907. Εδρα, η Αθήνα
3. «Αλληλοβοηθητικός Συνδεσμος των εν Νέα Υόρκη της Αμερικής Δημητσανιτών «Γρηγόριος Ε'»: 1905
4. «Πατριωτικός Σύνδεσμος Δημητσανιτών Πειραιώς «Ο Νεομάρτυς Ευθύμιος»: 1929. Εδρα, ο Πειραιάς
5. «Αδελφότης των απανταχού Δημητσανιτών «Γρηγόριος ο Ε'»: 1930-1935. Εδρα, η Αθήνα
6. «Αδελφότητα Δημητσανιτών «Γρηγόριος ο Ε'»: 1945. Εδρα, η Αθήνα

** Στό εξώφυλλο: Η Δημητσάνα χωρίς τό Ρολόϊ*

"ΤΕΤΤΕ" ΤΗΛ. 3220782 - ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ: ΜΑΚΗΣ ΚΟΥΤΡΟΥΛΗΣ

Παλιές φωτογραφίες

Είχαμε ένα Μιχαλάκη, που έφερε στη Δημητσάνα δυο γλυκύτατες τέχνες: Τη φωτογραφία και τη ζαχαροπλαστική.

Το να στήσεις κατά τη δεκαετία του 1920 φωτογραφικό εργαστήρι και να εμφανίζεις μόνο με το φως της ημέρας, γιατί ακόμη ο τόπος σου βρίσκεται στο σκοτάδι – είναι χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα – φανερώνει άνθρωπο εφευρετικό, με την επιμονή και την ικανότητα του πρωτοπόρου.

Στο Μιχαλάκη, που αγαπούσε να ψωτογραφίζει τοπία, που τα τύπωνε μάλιστα τότε έγχρωμα καρτ - ποστάλ στη Γερμανία (όταν δεν τα ρετουσάριζε με χρώμα ο ίδιος, γιατί έκανε κι αυτή τη δουλειά κυρίως σε πρόσωπα που απαθανάτιζε), οφείλουμε τις παλιότερες απόψεις της περιοχής. Χρωστάμε τις πρώτες ψωτογραφήσεις.

Πανέξυπνος, εφευρετικός και πολυμήχανος ο Μιχαλάκης – κανείς δεν τον αποκαλούσε με το επώνυμό του (Παναγόπουλος) – πρωτόφερε στη Δημητσάνα χίλια δυο πράγματα, που εκσυγχρόνισαν την αγορά κι ομόρφηναν τη ζωή.

Εισήγαγε το άγνωστο ως τότε σερβίρισμα «ούζο με μεζέ», που ενθουσίασε – και ενθουσιάζει – τους Δημητσανίτες.

Ο ίδιος πήγε στην Αθήνα, έμαθε τη συνταγή και πρωτόφτιαξε και τα στραγάλια.

– Ποιος παλιός Δημητσανίτης δεν νοσταλγεί τη γκαζόζα με τη μπίλια του Μιχαλάκη;

Σταμάτησε την παρασκευή της το 1939. Ομως, το 1955, που πέθανε ο Μιχαλάκης, ο γιος του ο Τάκης και η κόρη του η Κούλα, βρήκαν μια κάσα με μπουκάλια κι άνοιξαν μια μπίλια: Παφ, έκανε με δύναμη το οξυγόνο κι ο αφρός πέταξε με αναλλοίωτη – ύστερα από 16 ολόκληρα χρόνια – την αξέχαστη και ανεπανάληπτη εκείνη γεύση.

Δεν ξέρω αν υπάρχει στον κόσμο άλλος ψωτογράφος από το Δημητσανίτη, που – εκτός από τη νοσταλγική απεικόνιση – να έχει δημιουργήσει τόσο δυνατές και ποικίλες αναμνήσεις.

Οι παλιές λοιπόν ψωτογραφίες – όπως κι ο ουζομεζές στα δημητσανίτικα καφενεία – συνδέονται με το Μιχαλάκη:

«Εκτελούνται πάσης φύσεως καλλιτεχνικαί ψωτογραφίαι. Κορνιζάρονται ψωτογραφίαι και πάντες παντός σχεδίου και μεγέθους».

Το ημερολόγιο είναι του τοίχου. Αυτό το χρόνο – χρόνος μετρημού της αδελφότητας – ταριάζει διπλά, δίπλα στις πάντες, τα κεντήματα και τις κορνίζες, που μόνον αυτές κατάφεραν να τετραγωνίσουν τον κύκλο της ζωής.

Δημητσάνα: Παλιές ψωτογραφίες.

Μια προσπάθεια γεμάτη αγάπη, που υπηρετεί νοσταλγικές αναδρομές.

Η Αδελφότητα απαθανατίζει και απαθανατίζεται.

Γιώργος Μαλλούχος





Η γωνία της αγοράς πριν γίνει Εθνική Τράπεζα.



Οι φίλοι· Βλάχος και Καζής.

1996 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Δευτ	Τρι	Τετ	Πεμ	Παρ	Σαβ	Κυρ	Δευτ	Τρι	Τετ	Πεμ	Παρ	Σαβ	Κυρ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	31											



ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΔΗΜΗΤΣΑΝΙΤΩΝ «ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ε'»
ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 57 - 104 37 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 52 26 403



ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΘΕΜΕΛΙΟΥ ΛΙΘΟΥ
ΩΡΟΛΟΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ



Η παραλαβή της καμπάνας. Στάλθηκε το 1910 από τον «Αλληλοβοηθητικόν Σύνδεσμον των εν Νέα Υόρκη των ΗΠΑ Δημητσανιτών». Ο μηχανισμός είναι ο ίδιος μ' εκείνον του Ρολογιού του Πεκίνου.

Ο μαρμάρινος, μεγαλοπρεπής πύργος ανεγέρθηκε αποκλειστικά ως Ωρολογοστάσιο, που λειτούργησε το 1930.



1996 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Δευτ	Τρι	Τετ	Πεμ	Παρ	Σαβ	Κυρ	Δευτ	Τρι	Τετ	Πεμ	Παρ	Σαβ	Κυρ
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10*	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29										

* *Αγίου Χαραλάμπους*

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΔΗΜΗΤΣΑΝΙΤΩΝ «ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ε'»
ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 57 - 104 37 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 52 26 403



Το παντοπωλείο Σκολαρίκου.



Η Εθνική Τράπεζα, σημαιοστολισμένη
για τον εορτασμό της εκατονταετηρίδας (1830-1930).

1996 ΜΑΡΤΙΟΣ

ΔΕΥΤ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥΤ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31							



ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΔΗΜΗΤΣΑΝΙΤΩΝ «ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ε'»
ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 57 - 104 37 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 52 26 403



Ο εορτασμός της εκατονταετηρίδας, 25 Μαρτίου 1930.

1996

Απριλιος

Δευτ	Τρι	Τετ	Πεμ	Παρ	Σαβ	Κυρ	Δευτ	Τρι	Τετ	Πεμ	Παρ	Σαβ	Κυρ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15*	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30												

** Αγίου Γρηγορίου του Ε΄*



ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΔΗΜΗΤΣΑΝΙΤΩΝ «ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ε΄»
ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 57 - 104 37 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 52 26 403



Δημητσανίτικος γάμος.



Μεταφορά αγίων λειψάνων Ευθυμίου του Νεομάρτυρος από τη Μονή των Ιβήρων του Αγίου Όρους.

1996 ΜΑΪΟΣ

ΔΕΥΤ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥΤ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ
		1*	2	3	4	5	6	7*	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17**	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31									

* *Αγίου Ευθυμίου τουΝέου*

** *Αγίου Αθανασίου Επισκόπου Χριστιανουπόλεως*

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΔΗΜΗΤΣΑΝΙΤΩΝ «ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ε΄»
ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 57 - 104 37 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 52 26 403



Μέλη του Συνδέσμου
Δημοτών Δημητσάνας, 1901.



Δημητσανίτες Αθηνών - Πειραιώς.
Πρωτομαγιά, 1940.

1996

Ιουνιος

Δευτ	Τρι	Τετ	Πεμ	Παρ	Σαβ	Κυρ	Δευτ	Τρι	Τετ	Πεμ	Παρ	Σαβ	Κυρ
					1	2	3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30							

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΔΗΜΗΤΣΑΝΙΤΩΝ «ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ε'»
ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 57 - 104 37 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 52 26 403



1996

ΙΟΥΛΙΟΣ

ΔΕΥΤ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥΤ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ
1	2	3	4	5	6	7*	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	31											

* *Αγίας Κυριακής*



ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΔΗΜΗΤΣΑΝΙΤΩΝ «ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ε΄»
ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 57 - 104 37 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 52 26 403



Δεκαπενταύγουστο στα Καρδασέικα, 1945.

1996 ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Δευτ	Τρι	Τετ	Πεμ	Παρ	Σαβ	Κυρ	Δευτ	Τρι	Τετ	Πεμ	Παρ	Σαβ	Κυρ
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23*	24	25
26	27	28	29**	30	31								

** Απόδοσις Κοιμήσεως της Θεοτόκου (Μονή Φιλοσόφου)*

*** Αποτομή κεφαλής Ιωάννου Προδρόμου (Μονή Προδρόμου)*



ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΔΗΜΗΤΣΑΝΙΤΩΝ «ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ε'»
ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 57 - 104 37 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 52 26 403





Γέροντες Δημητσανίτες με φουστανέλλες, 1900· Κανέλλος Τρεκενέκης (Κλέτσιος), Κανέλλος Παπακυριακόπουλος (Κανέλλος της Γιαννιούς), Κωστής Ρήγας, Ανάστος Παρασκευόπουλος (Αναστούλης), Γιάνκος Σακελλάριος (Σακελλαρόγιαννης).

1996 Σεπτεμβριος

Δευτ	Τρι	Τετ	Πεμ	Παρ	Σαβ	Κυρ	Δευτ	Τρι	Τετ	Πεμ	Παρ	Σαβ	Κυρ
						1	2	3	4	5	6	7	8*
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29	30						

* *Γενέθλιον Υπέρ Θεοτόκου (Μονή Αιμναλών)*

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΔΗΜΗΤΣΑΝΙΤΩΝ «ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ε'»
ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 57 - 104 37 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 52 26 403



Στα κανόνια της Καλλιθέας, 1926.



Στρατιώτης Κουστένης Παναγιώτης, Εσκή Σεχίρ, 1921.



Ανδρέας Βώβος, Πανάγος Παναγόπουλος (Παναγάς), Γεώργιος Χαρ. Βλάχος.

1996 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Δευτ	Τρι	Τετ	Πεμ	Παρ	Σαβ	Κυρ
	1	2	3	4	5	6
14	15	16	17	18	19	20
28	29	30	31			

Δευτ	Τρι	Τετ	Πεμ	Παρ	Σαβ	Κυρ
7	8	9	10	11	12	13
21	22	23	24	25	26	27

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΔΗΜΗΤΣΑΝΙΤΩΝ «ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ε'»
ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 57 - 104 37 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 52 26 403



Αγροτική επιδότηση, 1948.

Κληρικολαϊκή συντροφιά,
στο καφενείο
του Δρακόπουλου.



1996 Νοεμβριος

Δευτ	Τρι	Τετ	Πεμ	Παρ	Σαβ	Κυρ	Δευτ	Τρι	Τετ	Πεμ	Παρ	Σαβ	Κυρ
				1	2	3	4	5	6	7	8*	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23**	24
25	26	27	28	29	30								

* *Παμμεγίστων Ταξιαρχών*

** *Αγίου Διονυσίου του Σοφού, Παιριάρχου Κωνσταντινουπόλεως*

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΔΗΜΗΤΣΑΝΙΤΩΝ «ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ε'»
ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 57 - 104 37 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 52 26 403

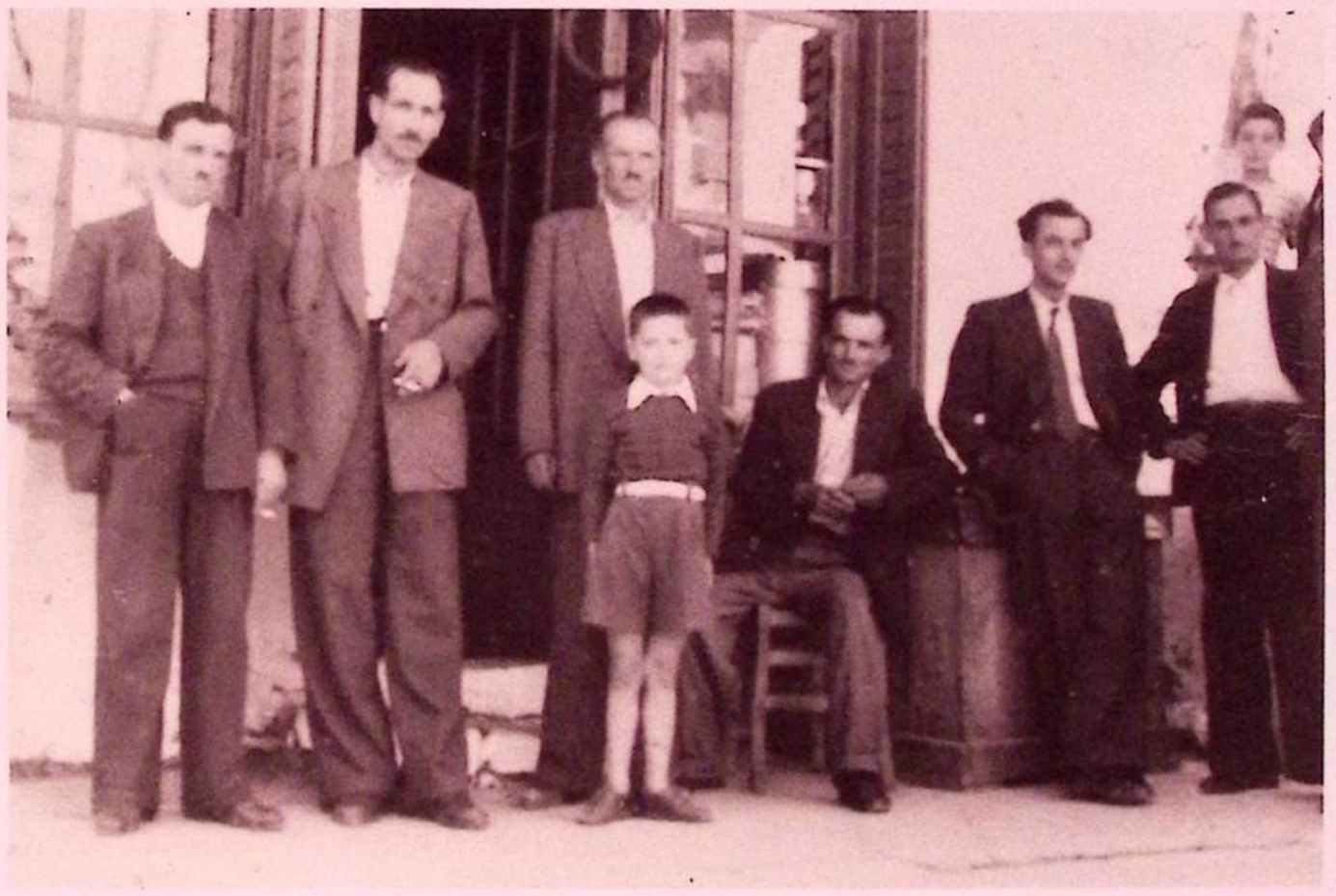


Στον Αγιώργη της Πλάτσας.



Φίλεμα καρυδιών απ' τη θεια Μαριγώ.

Αναμνηστική στην αγορά.



1996 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΔΕΥΤ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ	ΔΕΥΤ	ΤΡΙ	ΤΕΤ	ΠΕΜ	ΠΑΡ	ΣΑΒ	ΚΥΡ
						1*	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29	30	31					

* *Αγίου Θεοκλήτου Λακεδαιμονίας*

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΔΗΜΗΤΣΑΝΙΤΩΝ «ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ε'»
ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 57 - 104 37 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 52 26 403